

«МАТОРЧЫК» ДЛЯ БАБУЛІ

(Заканчэнне.

Пачатак на 1-й стар.)

Антыкафэ — гэта тып грамадскай установы, дзе можна размаўляць, маляваць, нешта абмяркоўваць, проста піць чай ці каву ў добрай кампаніі. «У наша антыкафэ можна прыносіць з сабой пачастункі і заказваць толькі напоі, — гаворыць Алена Марыгероўская. — Прычым можна атрымаць бясплатна — аплачваецца час, які наведвальнікі праводзяць тут».

Антыкафэ зараз вельмі модныя сярод моладзі. Але, магчыма, што і людзі ва ўзросце змогуць ацаніць такі фармат. Тут хочучь стварыць асаблівую атмасферу. Плануецца, што будучы адбывацца сустрачы з цікавымі людзьмі, лекцыі, майстар-класы. І, што важна, ініцыяваць і арганізоўваць іх будучы не супрацоўнікі цэнтра, а актывісты з ліку пажылых людзей. «Яны могуць прыйсці сюды, каб нешта абмеркаваць, у тым ліку свае ініцыятывы, а мы можам дапамагчы ім іх здзейсніць», — кажа наша суразмоўніца.

«Прыйшла сюды, таму што тут адбываюцца цікавыя падзеі, — усміхаецца адна з наведвальніц антыкафэ **Вольга ШАТЫКА**. — Я была і на адкрыцці Цэнтра актыўнага даўгалецця. Мне вельмі спадабаўся праект

Унучка Янкі Маўра і Якуба Коласа Марыя МІЦКЕВІЧ расказвае пра сваіх знакамітых родзічаў.

Фота Ганны ЗАНКАВІЧ.

«Рэальны ўзрост», пра які даведалася менавіта тут. Зараз я — удзельніца гэтага праекта і нават выйшла на подыум як мадэль — упершыню ў свае 69 гадоў. Асноўная яго мэта — змяніць успрыманне грамадствам людзей пасля 60 гадоў. А нядаўна я ўбачыла ў «Фэйсбуку» паведамленне пра тое, што тут адкрываецца антыкафэ, і падумала: о, гэта цікава! Таму я тут».

Яшчэ адзін наведвальнік, аднагодак Вольгі Шатыкі, высокі, падцягнуты **Міхаіл ЗАРЖЫЦКІ**, можна сказаць, чалавек вядомы. У мінулым годзе ён стаў удзельнікам тэлевізійнай перадачы «Урачэбныя таямніцы плюс», якую вядзе доктар Цярэшчанка. Міхаіла Рыгоровіча запрасілі на эфір пасля таго, як ён, былы будаўнік, захапіўся вы-

печкай тартоў, — і не проста тартоў, а з рознымі незвычайнымі ўпрыгажэннямі. Сёння Міхаіл Рыгоровіч прынёс з сабой альбом са старымі фотаздымкамі. «Калі я патэлефанаваў сюды, мне казалі, што тут, у антыкафэ, пройдзе лекцыя «Радаслоўная кніга» і будзе праца з архіўнай фатаграфіяй і вуснай гісторыяй сям'і, — кажа ён. — Гэта ўсё спатрэбіцца мне пры складанні свайго радаводу, я вельмі хачу ім цяпер заняцца». «...Вось, глядзіце, — Міхаіл Рыгоровіч гартэе фотаальбом і паказвае пажоўклых ад часу фотаздымкі, якія сталі ўжо рэліквіяй, — гэта мае дзядуля з бабуляй, гэта — прадзед з прабабуляй...» Са здымкаў глядзяць на нас прыгожыя, адкрытыя маладыя твары стагадовай даўніны, у шыро-

ка расплюшчаных вачах — прага да жыцця... «А гэта — мой бацька, — паказвае наш суразмоўнік на двухгадовае малое. Выгляд у яго сур'ёзны і кранальны адначасова...

Наталля ХАЗЬЕВА прыйшла сюды разам з сяброўкай, якая прыехала да яе ў госці з Расіі. «Мяне зацікавіла сустрача з цудоўнай жанчынай Марыяй Міцкевіч, унучкай нашага вялікага пісьменніка Янкі Маўра, — кажа Наталля. — Я сама актывістка, узначалываю гарадскую грамадскую арганізацыю «Супрацоўніцтва дзелаў і творчых жанчын». Нам ужо 18 гадоў, і нашы актыўныя ўдзельніцы набліжаюцца да таго ўзросту, калі, як кажуць, шмат хто сядзіць на лавачках...». «Але толькі не тыя, хто ўваходзіць у нашу арганізацыю! — гарача дадае Наталля. — Таму мне цікава было сюды прыйсці і пазнаёміцца з новымі ідэямі для пажылых людзей. Я і сама згодная правесці тут шэраг майстар-класаў, падзяліцца сваімі ўменнямі і досведам. Хачу, напрыклад, весці гурток усходняй дыхальнай гімнастыкі. Спалучэнне гарманічных рухаў і дыхання — гэта вельмі важна для людзей залатога веку...»

А **Жанну ЯБЛОНСКУЮ**, былага вядучага інжынера навукова-тэхнічнай інфармацыі, а цяпер слухачку Універсітэ-

та трэцяга ўзросту, запрасіла сюды калега, разам з якой Жанна Уладзіміраўна вывучае журналістыку. «Я спачатку крыху вагалася: субота ж, на дачу трэба, — усміхаецца яна. — Але, калі пазнаёмілася з праграмай, сумненні зніклі. Я бібліяфілка, у мяне дома звыш трох тысяч кніг. І ў дзяцінстве я вельмі любіла Янку Маўра, таму, калі даведалася, што тут будзе выступаць яго ўнучка, не змагла ўстаяць». А яшчэ Жанна Уладзіміраўна вельмі

яўрэйскае гета, і яшчэ шмат розных дробязяў, пра якія нават не ўсе сталічныя старажылы ведаюць.

«Дом на Мяснікова, 76 — будынак пачатку XX стагоддзя. Тут калісьці была жаночая яўрэйская гімназія, тут жыў Янка Маўр, 135-годдзе якога было гэтымі днямі... — кажа Алена Марыгероўская. — Для нас было пэўнай нечаканасцю, калі мы даведаліся, што Цэнтр актыўнага даўгалецця знаходзіцца ў такім гістарыч-

У кватэры з гэтым балкочыкам па вул. Мяснікова, 76 калісьці жыў Янка Маўр.

зацікавілася тэматычнай экскурсіяй «Падарожжа ў часе», якую арганізатары паабяцалі правесці. І сапраўды, **дацэнт БНТУ Галіна ЗАЛЕСКАЯ** на невялікай пешаходнай экскурсіі паказала наведвальнікам антыкафэ, дзе быў Казанскі сабор, ад якога цяпер застаўся адзін камень, дзе знаходзілася ў часы апошняй вайны

ным месцы. І мы хочам узнавіць гісторыю гэтага будынка і гараджан. Пры гэтым мы не будзем займацца дадатковай адукацыяй для дарослых або проста забаўляць іх. Мы хочам захапіць і далучыць пажылых людзей, завесці іх «маторчык», каб яны зноў паверылі ў свае сілы.

Святлана БУСЬКО.

■ Подиум

КРАІНА СПОРТУ І СТЫЛЮ

Як Калядкі і Хаім Суцін натхнілі дызайнераў «Млына моды»

У фінале XXVII Рэспубліканскага фестывалю-конкурсу моды і фота прадставілі 87 калекцый, распрацаваных сотняй аўтараў. Асноўны лейтматыў гэтага года — «Сардэчна запрашаем у Беларусь — краіну спорту і крэатыву».

— Гэта тэма з'явілася падчас навучальнага семінара ў кастрычніку, якім мы пачыналі новы сезон. Мы задаваліся пытаннямі: якімі нас бачаць замежнікі, як мы будзем выглядаць на II Еўрапейскіх гульнях? — расказвае **дырэктар Нацыянальнага цэнтра мастацкай творчасці дзяцей і моладзі Надзея ВАСІЛЬЧАНКА**.

Адметнасць цяперашняга конкурсу — больш цеснае супрацоўніцтва з аичыннымі прадпрыемствамі. «У мінулым годзе наш дызайнер атрымала стажыроўку на фабрыцы «Світанак». Улетку яе калекцыя ўжо паступіць ва ўсе крамы краіны. Мы вельмі задаволены гэтым вынікам, — дзеліцца Надзея Васільчанка. — Збіраемся працягнуць практыку наведвання прадпрыемстваў і знаёмства з беларускімі маркамі».

Вобразы, прыдуманых сёлета маладымі творцамі, вельмі разнастайныя.

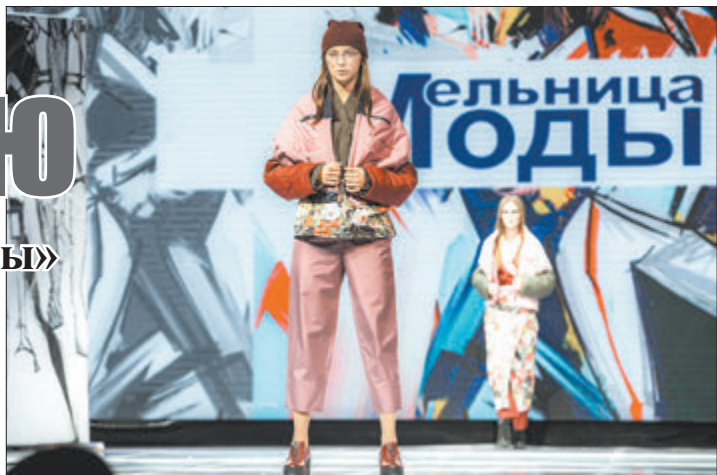
— Тэму спорту дызайнеры прадставілі ў нацыянальным стылі, але з выкарыстаннем сучасных канструкцый. Калекцыі яркія і каларытныя, — адзначыла **мадэльер і старшыня журы конкурсу Святлана ГНЯДЗЁНАК**.

Напрыклад, **Вера РОМАЦ** з Мінскага дзяржаўнага прафесійна-тэхнічнага каледжа швейнай вытворчасці падрыхтавала дзіцячую калекцыю «ПШЖ».

Назва — гэта абрэвіятура Парыжскай школы жабракоў.

— Мае вобразы заснаваныя на работах ураджэнца Беларусі мастака Хаіма Суціна. Я вырашыла, што яго біяграфія — гэта цудоўная гісторыя, каб расказаць яе пры дапамозе маёй творчасці, — тлумачыць ідэю дзяўчына. — Я стараюся не абмяжоўваць сябе пэўным стылем, свабодна працаваць з формамі і сілуэтам. Для мяне важна перадаць настрой. Мастацтва ж у тым, каб выклікаць эмоцыі.

Фота Ганны ЗАНКАВІЧ.

Калекцыя «Подых Усходу» Карыны Ганінай стала адной з найлепшых.

У будучыні Вера хацела б быць вольным дызайнерам. Ёй падабаецца ўдзельнічаць у творчых конкурсах. «Падобныя праекты не парайнальныя з п'яцідзёнкай на фабрыцы», — заўважае дзяўчына.

Навучэнцы Баранавіцкага дзяржаўнага каледжа лёгкай прамысловасці прывезлі мужчынскую калекцыю «Коміксы».

— Я толькі на першым курсе вучуся. Вядома, былі складанасці з распрацоўкай канструкцыі вырабаў, выкладчыкі дапамагалі, — расказвае адзін з аўтараў **Мікіта СМЯН**. — Да стварэння калекцыі падштурхнуў вобраз мужчын у Беларусі, якія адзяваюцца ў цёмныя колеры. Наша адзенне толькі з яркай тканіны — зялёнай, чырвонай. Хочам даказаць, што не трэба баіцца насіць такія рэчы.

Пяцікурсніца Беларускай дзяржаўнай акадэміі мастацтваў **Надзея МАЛАФЕЙ** на леташнім конкурсе стала найлепшай у намінацыі «Школа моды», дзе яна прадстаўляла авангардныя жаночыя ўборы. Гэтым разам дзяўчына зноў зрабіла стаўку на авангард:

— Мая калекцыя называецца «Кола». Крыніцай натхнення паслужыла беларускае свята Калядкі. Кожнага персанажа я інтэрпрэтавала ў касцюме. Матэрыялы, якія выкарыстоўвала, — гэта палітовыя тканіны, аўтамабільныя, касцюмныя, трыкатаж.

Каму ж удалося скарыць журы ў гэтым годзе? Спачатку пра намінацыю «Школа моды». Найлепшую калекцыю для дзяцей прадставіла Таццяна Рудак з Цэнтра дадатковай адукацыі дзяцей і моладзі горада Кіраўска, для падлеткаў — студэнтка Беларускай дзяржаўнай акадэміі мастацтваў Аляксандра Логвіна. Першае месца за распрацоўку мужчынскага адзення атрымала Дар'я Хілько (Мінскі дзяржаўны прафесійна-тэхнічны каледж швейнай вытворчасці), а за жаночае — Карына Ганіна (Віцебскі дзяржаўны тэхналагічны ўніверсітэт). У намінацыі «Майстар моды» пераможцай стала мінчанка Аляксандра Жук.

Прызёраў чакаюць стажыроўкі ў Парыжы і на аичынных фабрыках, удзел у конкурсе маладых дызайнераў «Рускі сілуэт», фестывалі славянскай моды «Чырвоная нітка».

Асобная намінацыя на «Млыне моды» — для фатографіі. Сёлета яны таксама абыгрывалі тэму спорту. На здымках можна ўбачыць бокс, баскетбол, гімнастыку, фігурнае катанне. У кадр трапілі і славутасці, па якіх можна пазнаць нашу краіну, — напрыклад завод «БелАЗ». Найлепшай прызналі серыю студэнткі Мінскага дзяржаўнага лінгвістычнага ўніверсітэта Лізаветы Шавекі.

Наталля ЛУБНЕЎСКАЯ